

BORROMÆUSPOSTEN

NYHEDSBREV FRA SKT. KARL BORROMÆUS GRUPPEN

NR. 245 – MARTS 2024

FRA PASSIONSTID TIL PÅSKE

Kirkeårets absolutte højdepunkt, Påskedag, fejres i år på den allersidste dag i marts – og inden da er der en række store søndage: Laetare søndag 10/3, Passionssøndag 17/3, og Palmesøndag 24/3. Disse tre søndage falder alle i fastetiden, om end søndage aldrig er fastedage. Og de markerer hver for sig vigtige etaper i vejen frem til fejringen af Kristi opstandelse 31/3.

Laetare søndag er opkaldt efter indgangsverset, *Laetare Jerusalem* ("Glæd dig, Jerusalem"). Den liturgiske farve er ikke violet, som i resten af fastetiden, men rosa. Med indgangsvers, farve og resten af liturgien ønsker Kirken at minde os om, at hele det kristne liv – også fastetiden, ja selv en begravelse – skal være præget af håbets glæde, som kommer fra Frelserens Opstandelse. Selvom vi er bevidste om syndens magt over verden og over os selv, kan vi som troende ikke være pessimister eller surmulere – så tror vi egentlig slet ikke på Kristi løfte til røveren på korset: "I dag skal du være med mig i Paradis". At være kristen betyder fremfor alt at tro på, at Kristus kan frelse os, når vi blot følger Ham efter.

Passionssøndag (5. søndag i fasten) indleder den to uger lange *passionstid* frem til påske. Det er den sidste intense forberedelsestid til fejringen af Påskens mysterier. I denne tid gennemgår liturgien langsomt en form for sanselig "død". Figurer og billeder i kirken tilsløres, og teskterne handler i stigende grad om Kristi lidelse.

Palmesøndag fejrer vi Kristi indtog i Jerusalem, og som kontrast hertil også hele lidelseshistorien efter Matthæus. Processionen med palmegrene (eller i Danmark, buxbom) er ikke blot til erindring om jødernes hyldning af Jesus som den frelser, de havde ventet, men også vor hyldest til Jesus som hele verdens frelser.

Lidelseshistorien læses igen Skærtordag og Langfredag efter Johannes-evangeliet, idet vi på disse dage mindes Eukaristens indstiftelse og Jesu lidelse og død på korset.

TIL OVERVEJELSE I PASSIONSTIDEN

Ligesom Jesu Kristi offerdød på korset er hovedledet i hele hans frelsergerning, således er den hellige Messe midtpunktet i al katolsk gudstjeneste; den er nemlig intet andet end den ublodige fornyelse af hint offer på Golgatha, hvorved dets frugter tilvendes hvert enkelt menneske. Alle de ofre, som Gud selv havde påbudt i det gamle testamente, var kun forbilleder på det ene store offer, da Jesus Kristus, den evige ypperstepræst, een gang for alle selv gik ind i helligdommen, ikke med blod af bukke og kalve, men med sit eget blod, og derved fandt en evig genløsning. Skønt dette offer aldrig kan gentages, skal det dog efter Hans egen vilje fornyes dag for dag indtil tidernes ende...

Messebogen, 2. udg., 1926, København.

Hele summen af menneskelig synd, fra det første fald og indtil Dommedag, må bortrensnes af et tilsvarende mål af udsoning. Korsets vej er denne udsoning. Kristi tre fald under Korsets vægt svarer til menneskehedens tre fald: den første synd, det udvalgte folks forkastelse af Frelseren, og frafaldet blandt de der kalder sig kristne.

Frelseren er ikke alene på Korsets vej. Der er ikke blot fjender omkring Ham som ydmyger Ham, men der er også mennesker som støtter Ham. Hans fremmeste efterfølger på Korsets vej er Guds Moder. Typisk for de, der påtager sig en lidelse for Hans skyld, og modtager Hans velsignelse, er Simon af Kyrene. Typisk for de der elsker Ham og længes efter at tjene Ham er Veronica. Enhver som i tidens løb har båret en tung skæbne i erindring af Frelserens lidelse, eller som frivilligt har påtaget sig son-ofre, har dermed udsonet noget af den mægtige vægt af menneskelig synd, og hjulpet Vor Herre til at bære sin byrde. Eller rettere, Kristus har som Hovedet gennemført udsoningen i disse lemmer på hans Mystiske Legeme som har stillet sig selv til rådighed, med legeme og sjæl, for at tjene Hans frelsesplan.

Vi kan tro at Frelseren om natten på Oliebjerget fandt styrke i forventningen om de troende som ville følge ham på Korsets vej. Og disse Korsbæreres styrke hjælper Ham hver gang han falder. (...) De som elsker Korset, og som han har kaldet og vil fortsætte med at kalde i den stridende Kirkes omskiftelige historie, disse vil være hans venner ved Tidernes ende. Også vi er kaldede med dette formål.

Hellige Edith Stein (1891-1942)

Du kan tilmelde dig vores nyhedsbrev på

www.katolikker.dk

MESSE I DEN TRADITIONELLE ROMERSKE RITUS

KØBENHAVN (Jesu Hjerter Kirke): HVER SØNDAG – KL. 18

- øvrige messer & aktiviteter annonceres via www.katolikker.dk

Skt. Karl Borromæus Gruppen er en uformel gruppe af lægfolk knyttet til den ekstraordinære form af den Romerske Ritus, og som arrangerer messerne i Jesu Hjerter Kirke i København.

E-MAIL: SKBG.COPENHAGEN@GMAIL.COM

